

Tanítások a kereszteleőről és az úrvacsoráról a Tan és szövetségek 20-ban

1. szakasz: A keresztelekezéshez szükséges követelmények

Olvassátok el a Tan és szövetségek 20:37-et, és keressétek meg, mit kell tennie az embernek, hogy jogosulttá váljon a keresztelezésre.

Ha szükséges, keressétek meg az olyan szavak meghatározását, amelyeket nem értetek. Ezután soroljátok fel a keresztelezési követelményeket az alábbi helyen. Néhányat át is fogalmazhattok a saját szavaitokkal.

- Mit tanítanak nektek ezek a követelmények az Úrról és arról, hogy mit kíván a számunkra?
- Hogyan lehet hasznos emlékezni ezekre a követelményekre még a keresztelezésünk után is?

Válasszatok ki kettőt vagy hármat a 37. versben felsorolt követelmények közül. Beszéljétek meg, hogy miként segíthet nektek hasonlóbbá válni Mennyei Atyához és Jézus Krisztushoz az, ha következetesen igyekeztek megfelelni ezeknek.

2. szakasz: A keresztelezést követő követelmények

Olvassátok el a Tan és szövetségek 20:68–69-et, és keressétek meg, milyen elvárásokat támaszt az Úr mindannyiunkkal szemben a keresztelezésünk követően.

- Mit tudtok meg a 69. versből arról, hogy miként mutathatjuk meg az Úrnak az érdemességünket a keresztelezés után?

Meg is jelölhetitek a 69. versben az „Isten útján járva és aszerint beszélve” kifejezést. Az ember olyan

cselekedeteken, hozzáállásokon és szavakon keresztül példázhatja az „Isten útján járva és aszerint beszélve” való viselkedést, amelyek összhangban állnak Istennel.

- Szerintetek miért szeretné az Úr, hogy az egyháza tagjai a keresztelezésük után „Isten útján járva és aszerint beszélve” viselkedjenek?

Beszéljétek meg legalább három konkrét példát arra, hogy miként mutathatjuk ki az életünkben, hogy „Isten útján járva és aszerint beszélve” viseljük magunkat. Megbeszélhetitek példákat arra is, hogy milyen módokon próbáltátok már tanúsítani ezt a saját életetekben.

3. szakasz: Az úrvacsoravétel

Olvassátok el a Tan és szövetségek 20:75-öt, és keressétek meg benne az Úr utasításait az úrvacsora szertartására vonatkozóan.

- Szerintetek miért akarja az Úr, hogy minden héten összegyűljünk és vegyünk az úrvacsorából?

A 77. és 79. versek tartalmazzák azokat az imákat, amelyeket az Úr azért adott, hogy az úrvacsora kiszolgálását végző papságviselők elmondják azokat. Amikor az úrvacsorából veszünk, akkor a keresztelezésünk és a konfirmálásunk alkalmával kötött szövetségeket újítjuk meg. Amikor arra törekszünk, hogy megtartsuk a szövetségeinket és naponta bűnbánatot tartunk, ugyanolyan megtisztulást és áldásokat tapasztalhatunk meg, mint a keresztelezésünk során.

Olvassátok el a Tan és szövetségek 20:77-et és 79-et, és keressétek meg bennük, mit ígérünk, illetve mit ígér az Úr, amikor veszünk az úrvacsorából. Meg is jelölhetitek ezeket az ígéretek a szentírásaitokban.

- Hogyan mutathatjuk ki, hogy készek vagyunk magunkra venni Jézus Krisztus nevét?
- Milyen módokon mutathatjuk ki a Szabadítónak, hogy emlékezünk Őrá?

Hogyan mutatja az úrvacsora szertartása a Szabadító irántunk tanúsított szeretetét és irgalmát?